

Hvorfor skriver vi denne boka?

Dette er en beretning om to besteforeldre som reiste Norge på langs for å skrive om klima og miljø, og om hva som gjøres – og ikke gjøres – for å redusere utslippene av klimagasser. Vi dro fra Hammerfest til Hamar og beundret naturen, snakket med folk og leste klimaplaner så øyet ble både stort og vått. Vi fant mye å ergre oss over, men også mye å glede oss over.

Vi bor i et vakkert land med flotte kulturlandskap på Østlandet, idyllisk skjærgård på Sørlandet, dramatiske fjell og fjorder i vest, fredelige bygder i Midt-Norge og vill natur i nord. Vi har mye å ta vare på, og vi skulle gjerne ha overlatt dette landet til våre barnebarn slik det var da vi selv var barn på 1950-tallet. Hvis vi skal være litt romantisk og se på naturen slik vi husker den fra vår oppvekst, så ser vi en mangfoldig natur med svaler på himmelen, lystig fuglesang i skogene og måker, terner og andre sjøfugl langs kysten. På eng og mark summet bier, humler og gresshopper mens jentene plukket sjenerøse buketter av markblomster. Mange av disse artene er sjeldne eller rødlistet i dag, og verre kan det bli hvis vi ikke klarer å hindre en global oppvarming og dermed alvorlige klimaendringer.

Hvitvasking av penger har vi alle hørt om. Grønnvasking er det nye begrepet, hvor utslipp av klimagasser og miljøgifter pakkes inn i visjoner og fine ord. Da kan både regjeringer, kommuner, de politiske partiene og næringslivet være på lag med miljø og klima, fugl og fisk, og ikke minst med de kommende generasjoner. Denne boken handler litt om alle disse fine ordene, men mest om hva som faktisk skjer i positiv og negativ retning. Vi treffer ivrige politikere, engasjerte klimasjefer, utrettelige aktivister og noen næringsledere som innser at det er økonomisk lønnsomt å legge om til fornybar energi og at avfall er en uutnyttet ressurs. Men vi møter også dem som bare lirer av seg kjente setninger om at klimaproblemene må tas alvorlig uten å gjøre noe særlig med det.

Grunnlovens paragraf 110b sier: ”Naturens Ressourcer skulle disponeres ut fra en langsiktig og allsidig Betragtning, der ivaretager denne Ret også for Æfterslegten”. Kommende generasjoner har altså juridiske rettigheter, og det er ingen liten støtte de har, Grunnloven står som kjent over alle andre lover. Som besteforeldre er vi naturlig nok opptatt av ”Æfterslekten”, og vi spør på vegne av barnebarna: hvilken vei ønsker Norge å gå? Skal vi fortsette ferden mot et oljebasert Norge, eller skal vi heller bestemme oss for å bli et Klimafyrtårn som viser vei både for andre land og for de kommende generasjoner?

Vi som skriver og reiser er begge aktive i Besteforeldrenes klimaaksjon som skal ha overskuddet fra salget av denne boka, se www.besteforeldreaksjonen.no. Svein er forlegger, aktivist og tidligere partisekretær i Sosialistisk Folkeparti. Bente er tidligere stortingsrepresentant for Høyre og nå med i Miljøpartiet De Grønne. Begge er flittige skribenter med bøker, artikler, leserinnlegg og utredninger på samvittigheten.

Svein Skotheim Bente Bakke
Bergen og Son, 15. desember, 2012